

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/685/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120284443
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120284443.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: L. W. N., so sídlo, B. királyné útja X/C, W., konajúca na území X. republiky prostredníctvom L. poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom P. XX, XXX XX, W. - H., G.: XX XXX XXX, právne zast. Y. kancelária AK M. s.r.o., so sídlom U. námestie 9, XXX XX W. - X. P., G.: XX XXX XXX, v mene ktorej koná advokát a konateľ P. P. M., proti povinnému: P. X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX X. S., o vymożenie XXX,XX B. s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu E. súdu W. W. sp. zn. XXEk/XXX/XXXX zo dňa XX. júla XXXX, takto

rozhodol:

I. X. sťažnosť oprávneného proti uzneseniu E. súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/685/2020 zo dňa 30. júla 2020 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného doručeného súdu dňa 18.04.2020 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymożenie pohľadávky priznanej na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa, vydaného v konaní sp. zn. 4C/38/2016 dňa 16.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.07.2016.

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica, uznesením sp. zn. 15Ek/685/2020 zo dňa 30.07.2020, po preskúmaní veci, rozhodol tak, že výrokom I. uznesenia zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a výrokom II. uznesenia, rozhodol tak, že náhradu trov exekučného konania oprávnenému nepriznal. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že povinný, tak ako ho oprávnený uviedol v podanom návrhu na vykonanie exekúcie a tak ako je uvedený aj v exekučnom titule, v zmysle vykonanej negatívnej lustrácie v Registri obyvateľov neexistuje a nie je teda možné viesť exekúciu proti neexistujúcej osobe. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník, v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol. Pokiaľ ide o trovy exekučného konania vyšší súdny úradník s poukazom na ustanovenia § 199a, § 199b a § 199d Exekučného poriadku, nárok na náhradu trov exekučného konania, oprávnenému nepriznal.

3. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnomu zástupcovi oprávneného doručené dňa 03.08.2020, podal oprávnený, prostredníctvom právneho zástupcu, dňa 06.08.2020, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť. Sťažnosť oprávnený odôvodnil poukazaním na skutočnosť, že právny zástupca oprávneného zistil, že k pochybeniu došlo na strane Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorý vydal exekučný titul. K pochybeniu došlo počas písania platobného rozkazu, kedy Okresný súd Stará Ľubovňa nesprávne označil povinného s nesprávnym rokom narodenia. Následne po zistení vyššie uvedenej nesprávnosti v písaní v časti roku narodenia povinného, oprávnený vyzval Okresný súd Stará Ľubovňa na opravu dotknutej písacej chyby. V čase podania sťažnosti však oprávnený ešte nedisponoval predmetným opravným uznesením, a preto v rámci sťažnosti oprávnený požiadal konajúci exekučný súd, aby zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu celej výrokovej časti a vyzval oprávneného na opravu

vád návrhu na vykonanie exekúcie, tak aby oprávnený v lehote do 30 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy na opravu vád návrhu, predložil Okresnému súdu Banská Bystrica opravné uznesenie vydané Okresným súdom Stará Ľubovňa spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, a aby v rovnakej lehote opravil návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom n ato určeného elektronického formulára.

4. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť oprávneného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

10. V zmysle § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh.

11. V zmysle § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného, ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

12. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 8. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného poukazuje, vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku, že pre začatie exekúcie, ako aj pre jej ďalší postup musia byť splnené zákonom stanovené podmienky. Ide nielen o podmienky procesného charakteru ale aj hmotnoprávne podmienky. Procesnými podmienkami exekúcie sú spôsobilí účastníci, príslušnosť súdu, spôsobilý návrh na vykonanie exekúcie a vykonateľný exekučný titul. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi (materiálnymi), ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti a zákonnosti samotnej exekúcie.

13. Návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať všetky zákonom požadované náležitosti. Pri označení oprávneného a povinného, priamo Exekučný poriadok v ustanovení § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. uvádza, že fyzická osoba sa označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Zo znenia zákona vyplýva, že dátum narodenia alebo iný identifikačný údaj fyzickej osoby je obligatórnou náležitosťou návrhu na vykonanie exekúcie (nie fakultatívnu). Oprávnený a povinný musia byť označení tak, aby neboli zameniteľní s iným subjektom, teda nielen menom a priezviskom (resp. názvom), adresou pobytu (resp. sídlom), ale aj ich individuálnym identifikačným znakom, ktorým je dátum narodenia, rodné číslo, prípadne iný identifikačný údaj, IČO a podobne.

14. Exekučné konanie je návrhovým konaním, teda konaním, ktoré nemôže exekučný súd začať z úradnej povinnosti, ale začína sa výlučne na návrh podaný oprávneným subjektom, a to dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie exekučnému súdu. Subjektom legitimovaným na podanie návrhu je osoba, ktorej exekučný titul priznáva určité právo, alebo je to osoba, na ktorú toto právo po vydaní

exekučného titulu bolo prevedené právnym úkonom alebo prešlo na základe právnej skutočnosti, t.j. oprávnený. Iba oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie (po uplynutí lehoty na dobrovoľné splnenie povinnosti) a týmto návrhom aj procesne disponovať (vrátane jeho opravy).

15. Preskúmaním súdneho spisu sudca zistil, že pokiaľ ide o označenie povinného v návrhu na vykonanie exekúcie, toto síce obsahovalo meno, priezvisko, bydlisko aj dátum narodenia, ktorý bol dokonca zhodný s dátumom narodenia v exekučnom titule, ale exekučný súd takúto fyzickú osobu v registri obyvateľov SR nenašiel. Až ďalšími lustráciami súd zistil, avšak už nad rámec svojej povinnosti, že existuje osoba, o ktorej sa možno domnievať, že môže byť osobou, ktorú chcel oprávnený označiť v návrhu ako povinnú osobu. Súd však nie je oprávnený vykonať, a to ani z úradnej moci taký zásah do dispozičného práva oprávneného, že zmení dátum narodenia uvedený oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie na iný dátum (iný ako je v návrhu na vykonanie exekúcie ale aj v samotnom exekučnom titule). Jedine oprávnený, (nie súd) disponuje podaným návrhom. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že exekučné konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica, začaté od 18.04.2020 je špecifické v tom, že ide o výlučne elektronické konanie a vzťahujú sa naň nielen ustanovenia Exekučného poriadku, ale aj ustanovenia zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente. Exekučný poriadok v ustanovení § 48 ods. 7 výslovne uvádza, že návrh na vykonanie exekúcie sa podáva elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý sa zverejní na webovom sídle ministerstva. Rovnako je potrebné poukázať na znenie ustanovenia § 52 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého, chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávnosti (v dôsledku ktorých je návrh nejasný alebo neúplný) sa musia odstrániť prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, inak sa na opravu neprihliada. Aj z uvedených ustanovení zákona je zrejme, že opravu návrhu na vykonanie exekúcie môže urobiť iba oprávnený (opravu elektronického návrhu je možné vykonať iba elektronickou opravou a to prostredníctvom na to určeného elektronického formulára) a že bez vykonania takejto opravy návrh zostane v pôvodnom znení.

16. Súd ďalej konštatuje, že súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený vykonateľný exekučný titul, či je tento z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej a či je podaný návrh na vykonanie exekúcie v súlade s týmto exekučným titulom. Exekučný titul je materiálne vykonateľný len vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného. Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že už v konaní, v ktorom je vydaný exekučný titul, sa v zmysle § 133 ods. 1 CSP, fyzická osoba v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého bydliska alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, teda rovnako ako to vyžaduje v exekučnom konaní ust. § 48 ods. 3 písm. b) bod 1. Exekučného poriadku. Teda, aj v základnom súdnom konaní a aj v exekučnom konaní sa žalovaný, resp. povinný, obligatórne (nie fakultatívne) označuje aj individuálnym identifikačným údajom, ktorým je u fyzickej osoby práve dátum narodenia. V prípade, ak súd v základnom konaní zistí, že niektorá z náležitostí žaloby chýba alebo je uvedená nesprávne, musí takúto vadu konania odstrániť postupom v zmysle § 129 CSP a to aj pokiaľ ide o chybu v dátume narodenia žalovaného, resp. predovšetkým ak ide o takúto chybu, pretože práve dátum narodenia fyzickej osoby umožňuje jej nezameniteľnú a individuálnu identifikáciu. Exekučný súd nie je oprávnený nijako zasahovať, ani meniť rozhodnutia iných súdov, a to ani pokiaľ ide o opravu zrejmych chýb a nesprávností, ktoré sa v nich môžu nachádzať.

17. Aj v exekučnom konaní zákon pripúšťa možnosť opravy zrejmych nesprávností, ale iba vo vzťahu k návrhu na vykonanie exekúcie, nie však vo vzťahu k samotnému exekučnému titulu. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu vyjadrujú obsahovú určitosť exekučného titulu, podľa ktorého sa exekúcia vedie a to tak, aby práva, ale predovšetkým vynucované povinnosti, boli vo vykonávanom exekučnom titule určené presným a nepochybným spôsobom. Z exekučného titulu musí byť zrejme, čo má byť exekúciou vynútené. Primárnym cieľom exekučného konania je totiž nútený výkon súdneho rozhodnutia voči povinnej osobe, kedy identifikátor tejto povinnej osoby, v podobe jej dátumu narodenia, je nevyhnutný na to, aby nielenže nebolo možné fyzickú osobu zameniť s inou fyzickou osobou ale predovšetkým na to, aby bolo možné dané rozhodnutie voči tejto osobe vôbec nútene vykonať. Preto, z hľadiska materiálnej vykonateľnosti, musí každý exekučný titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcu povinnosť na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie (R 21/1981, s. 161, R 27/1984, s. 130, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE132/2013-35 z 26.6.2013). Práve tieto náležitosti

robia exekučný titul materiálne vykonateľným. Naopak, rozhodnutie, ktoré tieto náležitosti nemá, nie je rozhodnutím vykonateľným a nemôže byť podkladom pre výkon exekúcie. Nezameniteľná a individuálna identifikácia osoby povinného je teda nevyhnutná pre materiálnu vykonateľnosť rozhodnutia súdu zo základného súdneho konania, ako exekučného titulu v štádiu exekučného konania. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nemá žiadnu kompetenciu na opravu samotných exekučných titulov, ktoré sú rovnako vydané proti takej fyzickej osobe, ktorá neexistuje. Preto, keďže z exekučného titulu nie je zrejmé, komu bola uložená povinnosť (taká osoba právne neexistuje), takýto exekučný titul nie je materiálne vykonateľný. Poukazom na vyššie uvedené tak konajúci súd nemohol pristúpiť ani k oprávneným navrhovanému postupu spočívajúcemu v opätovnom vyzývaní oprávneného na predloženie oprávneného uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa.

18. Z uvedených dôvodov súd sťažnosť oprávneného považuje za nedôvodnú a za vyššie popísaného právneho stavu v súdnom spise, má za to, že nie je možné viesť exekúciu voči takto označenej osobe.

19. Súd na podklade vyššie uvedeného výkladu a zistených skutočností dospel k záveru, že preskúmané uznesenie je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách sťažnostného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (